

Utfordringer med kommunalt folkehelsearbeid på tvers av sektorer

Folkehelseloven pålegger norske kommuner å ha en strategi om «helse i alt vi gjør». Hvordan går egentlig det?

Doktorand

Ellen Strøm Synnevåg

Doktorgrad

Folkehelse

Kommune

Folkehelseloven

«Planning for Public Health. Balancing top-down and bottom-up approaches in Norwegian municipalities»

I sitt doktorgradsarbeid har Ellen Strøm Synnevåg blant annet sett på hvordan tre ulike kommuner jobber med å egitimere sitt ansvar for folkehelsearbeid på tvers av sektorer og oppfylle ambisjonene i folkehelseloven.

- Doktorand: Ellen Strøm Synnevåg
- Disputas: 11. oktober 2019
- Utgått fra: Universitetet i Bergen

Tre svar fra Synnevåg

1. Hva tilfører denne forskningen av ny innsikt?

Forskningen tilfører ny innsikt ved å gi kunnskap om

utfordringer og muligheter for kommuners arbeid med å bruke plan- og styringssystemet sitt for å implementere og legitimere det tverrsektorielle ansvaret for helse som de blir pålagt i Folkehelseoven (2012). Resultatene viser for eksempel at begrepene «folkehelse» og «folkehelsearbeid» kan være et hinder for å sikre ansvar på tvers av sektorer i kommunene, og at bruk av disse begrepene sammen med sterk styring kan føre til motstand og mistillit.

2. Hvilke metoder har du brukt og hvorfor? I

denne studien er det brukt en multippel case studie design som undersøker det systematiske folkehelsearbeidet i tre norske kommuner. Studien er i hovedsak basert på intervju med kommunale aktører på styringsnivå, som for eksempel rådmenn, ordførere, ledere i ulike sektorer, planleggere og folkehelsekoordinatorer og så videre, for å få kunnskap om deres opplevelse av det tverrsektorielle arbeidet for å fremme helse. Videre er det gjort dokumentanalyser av kommunale plan og styringsdokument.

3. Hvem vil kunne dra nytte av forskningen i klinisk praksis?

Resultatene fra studien vil være nyttig for norske kommuner og aktører i norske kommuner som arbeider med folkehelse og tverrsektorielt samarbeid på et styringsnivå. Spesielt for aktører som rådmenn, planleggere, folkehelsekoordinatorer, ledere og lignende. Siden studien tar utgangspunkt i primærforebygging, ligger nytten av forskningen utenfor klinisk praksis.